

הוא אותו תשחית וכברת. אותו תשחית מעלמא דין, וכברת מעלמא דאתני ומה נאמר באדם המשול לעצ, רק עז אשר תדע כי לא וגוי דהינו שהאדם לא מקיים מצוות שבזה הוא לא עז מאכל אז אותו תשחית בעולם הזה וכברת מהעולם הבא כי זה האדם מפסיד שני עולמות. ובגין דא ציריך לא עקרא (ליה מההוא) מההוא אחר, ויתנטע באתר אחרא בין צדיקיא ומשום קר ציריך האדם לעקור את דירתו מאותו מקום שדרים בו רשעים והוא ציריך לילך אל מקום אחר ולהיות בין אנשים צדיקים בכדי שהוא יוכל להצליח בתורה ובמצוות.

לא המדרש עיקר אלא המעשה והחברים שמהו שהשינו את בירור עניין היבמה מה בר נש בלא בניין, את קרי עקר, ואחתיה עקרה והנה כמו שהאדם שאין לו בנים הוא נקרא עקר ואשתו נקראת עקרה. אור הבי או ריביתא בלא פקודין, את קריית עקרה קר הוא בעניין התורה שלימוד התורה בלא קיום מצוותיה היא נקראת תורה עקרה, ובגין דא אוקמוה, לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ומשום קר ביארו חז"ל ואמרו שלא המדרש עיקר אלא המעשה (קד). אתו חבריא ואשתתו קמייה, ואמרו וקאי בען אוליפנא חדושא, איך אתבליל רוח ברות, במאן הוו מלחה בעינה

(קד) וכדאיתא באבות פ"א מ"ז ולא המדרש עיקר אלא המעשה.

הליימוד היומי

וְאַתְּבָרֵיר לִיהְ ואז באו החברים והשתטחו לפני הרעה מהימנא ואמרו שודאי עד כאן למדנו חידוש איך נבללת רוח המת ברוח בן היבמה ובזה השגנו את הדבר בבירור כמו שראה דבר בעינו והוא התברר לו. **בְּקֶדֶם יְתָא הָוה לֹן קְבָלָה, וּבְעַזְבָּרְיוֹן דְּמָלָה** מכיון שבתחילת היה לנו רק קבלה בדבר זה ואילו עכשו זכינו **לראות את הדבר בבירור.**

נوح לס"א שהצדיק יסבול וראיה מאיוב ומשל לרועה שזאב רצה לטוף צאנו **וְתוֹ אַתְּמַר בְּחֻבוֹרָא קְדָמָה,** **דָּהָא נִיחָא לִיהְ לְסְטוּרָא** **אֲחֶרֶא לְשִׁלְטָאָה עַל זְבָּאָה,** **יַתִּיר מְפָלָא,** **וְלֹא חִישָּׁבְדֵין לְכָל עַלְמָא** ועוד אמר הרעה מהימנא שנאמר בחיבור הראשון שהוא ספר זהה, שיתור נח לסט"א לשולט על הצדיק יותר מכל בני העולם וע"י השמחה שיש לו בצערו של הצדיק הוא לא חושש יותר לקטרג על כל בני העולם. **אֲדָחָבִי,** **הָא טוֹלָא אַזְדָּמָן לְגַבְיִיחָו,** **וְאָמַר לִיהְ מַגְלָן** ובין בר הוזמן עליהם אותו الحال שבו הייתה מלובשת נשמת רבי פנחס בן יאיר ושאל את החברים שמנין לנו שם מה הסט"א ביותר בצערו של הצדיק. **מְאַיּוֹב.** **דְּחֹזָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא** **דָּרָא הָוָא מְחַזְּבִּין כְּלִיָּה,** **וְאַתָּא שְׂטָן לְקַטְרָגָא** והшиб רוחו של רבי פנחס שדרו זה אננו למדים מאיוב שכאשר ראה הקב"ה שדרו היו מחויבים כליה ובה בא השטן בכדי לקטרג על העולם, **אָמַר לִיהְ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא,** (איוב א) **הַשְּׁמַת לְבָדְךָ אֶל עֲבָדֵי אַיּוֹב בַּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּכָל הָאָרֶץ,** **לְאַשְׁתַּזְבָּא בִּיהְ דָּרָא** ואז אמר הקב"ה לשטן השמת לך וגוי והוא

בכדי שע"כ נצל כל הדור מכליה [קה] וזהו בגלל שע"י ששם השטן בצערו של הצדיק או הוא לא חושק לקטרג על שאר בני העולם. **וְאִיהוּ מַתָּלָא לְרַעֵיא דָאָתָא** **זֹאָב לְמַטְרָף עֲגִינִּיה**, ולמייבך ליה והוא משל לרועה שבא זאב בכדי לטרוף את צאנו ולאבד אותו. מה עיבד ההוא רעיא דהוה חפיקמא ולכון מה עשה אותו הרועה שהיה חכם, יהיב ליה אמרא תקיפה ושמנת ורב רב בא מפלחו, ההוא דהו מתרגנין אברתיריה בלהו. וברעו לשילטאה על ההוא אמרא טבא, שכח (נ"א שכח) **לְבָלְדוֹ** הוא נתן לו כבשה אחת חזקה ושמינה שהיא גודלה מכולם שהיה היהנהיג את כל העדר אחריה וע"י רצנו של הזאב לשולט באותו הכבשה הטובה הוא שכח ועזב את כל עדר הצאן. מה עיבד ההוא רעיא, בשעתא דהוה **זֹאָב אֲשֶׁתְּדָל בְּהַהְוָא אָמָּרָא, בְּרָחָ רַעֵיא עִם עֲנָא וְשַׂיִן לֹזֵן בְּאַתְּרִיהוֹן** ואז מה עשה אותו הרועה, בשעה שהיא הזאב מתעסק באותו הכבשה ברוח הרועה יחד עם שאר הצאן והוא שם אותם במקום הבטוח. **וְלִבְתָּר תָּב לְאָמָּרָא, וְשַׂיִב לִיה מַזְאָב** ואח"כ הוא שב לבשתו והוא העיל

אותה מהזאב♦

א/or הדרשב"י

שיתנרה בו, ורבי חמא אמר לאחד שהיה יושב בסעודה בא כלב אחד ונודונג לו אמר לנו לו כבר א' שיתנרה בו, כך בא שטן לטרוג נירה אותו באוב.

[קה] בראיתא בבראשית רבה פרשת וירא פרשה זו סימן ד' רבינו חנניה בריה דרבבי אחא אמר לרועה שהוא עומד ומבית בצאנו בא זאב אחד נודונג לו אמר לנו לו תיש אחד

הליימוד היומי

אשרי חלקו של אותו צדיק שהוא חזק ברוחו כדי לקבל על עצמו את הייסורים ולכפר על כל הדור

הכִּי עֲבֵיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא עִם דָּרָא והנה כך עשו הקב"ה עם כל צאן מרעיתו, **יְהִיב קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְצָדִיק, בְּרֹשֶׁוּ מַקְטְּרָנָא, לְשִׁזְבָּא לְדָרָא בְּגִינִּיה** כי אז נותן הקב"ה את הצדיק ברשותו של המקטרג ובזה ינצלו כל הדור בಗלו כי אז מתעסק בו המקטרג והוא שוכח את שאר העם. **וְאִם הוּא תְּקִיפָּה בְּיעַקְבָּה, אַתָּמָר בִּיה** (בראשית לב) **וַיַּאֲבַק אִישׁ עַמּוֹ, כִּל שְׁפֵן וְכִל שְׁפֵן דְּנִצָּח לִיה, עַד דָּאָמַר שְׁלַחֲנִי** ואם אותו צדיק הוא חזק כמו יעקב שנאמר בו 'ויאבק איש עמו', דהינו שאותו צדיק הוא חזק ברוחו כדי לסבול את הייסורים שע"כ ינצל כל הדור אז כל שכן ובכל שכן שאו הוא נצח את המקטרג ביותר מאחר שהוא שמה בייטוריו וע"כ לא יכול לו המקטרג עד שהמקטרג יאמר שלחני בכך שהוא לא יזיק לו כמו שהוא אצל יעקב. **אָמַר טוֹלָא טוֹלָא, הַכִּי הַזָּא, זְבָא חֻזְקִיה דְּהַהּוּא צָדִיק, דְּאִיהוּ תְּקִיפָּה לְמַסְבֵּל יִסּוּרִין** ואוז אמר רבי אבא לצל שבו נتلחש רבי פנחס בן יאיר צל צל ודאי כך הוא בדברך כי אשרי חלקו של אותו צדיק שהוא חזק ברוחו כדי לקבל על עצמו את הייסורים ולכפר על כל הדור, **כִּל שְׁפֵן מֵאַז דְּנִצָּח בְּהַזּוֹן לְמַקְטְּרָנָא דִילְיה.** **דְּאִיהוּ שׁוֹלְטָנוֹתִיה עַל כִּל דָּרָא, וְאַתְּחַשֵּׁב לִיה בְּאַלּוּ הוּא שְׂזִיב לֹזֵן** ובכל שכן הצדיק שמנצח את המקטרג ע"י ייסוריו שהוא מקבלם באהבה שאו הוא שלטו על כל הדור ונחשב לו כאילו הוא הציל את כל הדור כולו, **וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא עֲבֵיד לִיה**

הליימוד היומי